

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-3 У 24613/10
Дана: 03.02.2011.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Љиљане Петровић, председника већа, Братислава Чукића и Јелене Ивановић, чланова већа, са судијским помоћником Татјаном Попара, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Б. Т. из К., ул. .... број ....., кога заступа пуномоћник Д. Ћ., адвокат из Б., ул. .... број ..... против решења Министарства финансија Републике Србије у Б., Сектора за имовинско-правне послове број ..... од 23.06.2010.године, уз учешће заинтересованог лица Републике Србије, коју заступа законски заступник Р.Ј.П. РС Одељење у К. у предмету експропријације, након одржане усмене јавне расправе од 03.02.2011. године, у присуству пуномоћника тужиоца, у одсуству уредно позваних туженог и законског заступника заинтересованог лица, у седници већа одржаној дана 03.02.2011.године, донео је

ПРЕСУДУ

I Обуставља се поступак у делу тужбе којим се тражи поништавање решења Министарства финансија Републике Србије- Сектор за имовинско-правне послове Београд број .....од 23.06.2010.године, којим је одбијена жалба тужиоца изјављена на став I, став II, став III и став IV решења Градске управе за имовину, Одељење за имовинско-правне послове у К. број ..... од 29.04.2010. године.

II Тужба се уважава у делу који се односи на трошкове управног поступка и поништава се решење Министарства финансија Републике Србије- Сектор за имовинско-правне послове Б. број ..... од 23.06.2010.године у делу којим је одбијена жалба тужиоца изјављена на став V решења Градске управе за имовину, Одељење за имовинско-правне послове у К. број ..... од 29.04.2010. године и враћа предмет у том делу надлежном органу на поновно одлучивање.

III Свака странка сноси своје трошкове.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца, изјављена против решења Градске управе за имовину, Одељење за имовинско-правне послове у К. Број ..... од 29.04.2010. године, којим се у ставу I диспозитива потпуно експроприше у корист Републике Србије земљиште означено као кп. бр. .... њива ....класе у површини од ..... ха и њива .... класе у површини од ..... ха, уписане у Лист непокретности број ..... КО К. 1, као приватна својина сада пок. Т.П. бив. из К. чији је правни следбеник на основу Уговора о доживотном издржавању овереног код Општинског суда у К. према уписнику ..... од ....године и правноснажног решења Општинског суда у К. О ..... од .....године сада пок. Т. В. бив. из М., а чији је законски наследник Б. Т. из М. на основу правноснажног решења Основног суда у К. Број ..... од .....године, ради обезбеђења дела неновчаног оснивачког улога Републике Србије у заједничко предузеће Ф. А. – Србија д.о.о. К., предвиђеног измењеним и допуњеним уговором о заједничком инвестиционом улагању између Републике Србије, F. G. Au. S.p.A и Ф.А.Србија д.о.о. од 23.12.2009. године, закљученом на основу Закључка Владе бр ..... од 22.12.2009. године. Ставом II диспозитива одлучено је да ће о накнади за експроприсану непокретност бити расправљено у посебном поступку, одмах по правоснажности тог решења, док је ставом III обавезан корисник експропријације да у року од 15 дана по правоснажности тог решења достави Градској управи града К. писмену понуду о начину и висини накнаде за извршену експропријацију, а ставом IV је обавезан тужилац Б. Т. да непокретност означену у ставу I диспозитива првостепеног решења преда у својину и државину кориснику експропријације у року од 15 дана од дана правоснажности одлуке о накнади. Под ставом V обавезује се корисник експропријације да тужиоцу Б. Т. из М. накнади трошкове поступка у износу од ..... динара у року од 15 дана од дана правоснажности овог решења.

Тужилац је, оспорио законитост решења туженог из свих законом предвиђених разлога. На расправи одржаној 03.02.2011. године, тужилац је преко пуномоћника одустао од тужбе у делу који се односи на оспорено решење којим је одбијена његова жалба на став I-IV првостепеног решења, а остао је при тужби у делу који се односи на трошкове управног поступка. Навео је да је одлука управних органа о трошковима поступка погрешна, јер нису признати сви стварни и нужни трошкови, а погрешно је обрачуната и вредност предмета поступка према којој су обрачунавани и адвокатски трошкови. Сматра да је закон у том делу погрешно примењен на његову штету, па је предложио да се у том делу тужба уважи, поништи решење туженог и предмет врати на поновни поступак и одлучивање, а тражио је трошкове управног спора, по трошковнику који је приложио на расправи.

Тужени орган је у одговору на тужбу навео да остаје при разлозима из

оспореног решења, да је тужба неоснована и предложио је да Суд тужбу одбије. Трошкове није тражио.

У одговору на тужбу, заинтересовано лице, Република Србија, преко законског заступника, навело је да је оспорено решење законито и да је тужба неоснована, јер су у конкретном случају испуњени сви услови за експропријацију предметне непокретности, ради се о хитној реализацији закљученог уговора, изузетно великог инвестиционог посла, који има огроман економски и друштвени значај. Предложило је да суд тужбу одбије. Трошкове није тражило.

Како је тужилац преко пуномоћника одустао од тужбе на оспорено решење у делу којим је одбијена жалба на став I-IV диспозитива првостепеног решења, то је Управни суд применом члана 32. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), у том делу обуставио поступак и одлучио као у диспозитиву пресуде под ставом I.

Испитујући оспорени акт у делу који се односи на трошкове управног поступка, а смислу члана 41. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), након одржане усмене јавне расправе у смислу члана 2., члана 33. став 1., члана 34. став 2. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао:

Тужба је основана у делу који се односи на трошкове управног поступка.

Наиме, приликом доношења одлуке о трошковима управног поступка учињене су повреде правила поступања из члана 199. став 2. и члана 235. став 2. ЗУП-а, јер у овом делу решења управних органа не садрже потпуне и јасне разлоге, посебно о томе како је тужиоцу признат износ од ..... динара на име трошкова заступања на расправи од стране пуномоћника адвоката, а имајући у виду тада важећу АТ-у за заступање на расправи. Тужени није одговорио на наводе жалбе у погледу признавања трошкова сатнине и паушала, нити о захтеву за трошкове састава жалбе, о чему је у смислу члана 235. став 2. ЗУП-а био у обавези да се изјасни.

Како је у овом делу закон погрешно примењен на штету тужиоца, то је Управни суд у том делу тужбу уважио, поништо оспорено решење у делу којим се одлучује о жалби тужиоца на став V диспозитива првостепеног решења применом члана 42. став 1. ЗУС-а, па је одлучио као у ставу II диспозитива ове пресуде, а тужени ће у поновном поступку да има у виду да су примедбе и правно схватање суда у погледу поступка обавезни за тужени орган у смислу члана 69. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09).

Имајући у виду постигнути успех тужиоца у спору, као и да је трошкове управног спора тражио, то је Управни суд применом члана 66. и 67. ЗУС-а и члана 149. став 2. ЗПП-а донео одлуку да свака странка сноси своје трошкове као у диспозитиву под ставом III.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

дана 03.02.2011. године, I-3 У 24613/10

Записничар

Татјана Попара,с.р.

Председник већа-судија

Љиљана Петровић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СУ